

la contra | ENRIC RAMIONET

El yin i el yang

Em diuen que, de fet, aquestes manifestacions que pretenien convocar la nostra solidaritat amb la causa Palestina és probable que l'hagin frenat, que hagin fet créixer els recels

Em diuen que aquests dies s'han vist pels nostres carrers nombrosos manifestants exòtics que condemnaven la massacre de Gaza. I com que el nostre paisatge humà ja fa temps que ha experimentat una notable modificació, m'ha semblat entendre que no apel·laven a l'exotisme per descriure la seva condició d'estrangers sinó per destacar-ne la gestualitat, la vehemència, les proclames, la forma d'expressar indignació i, segurament, el seu mateix caràcter de manifestants. Dissabte passat, a Girona per exemple, molts d'ells van compartir la mobilització per primera vegada amb grups alternatius bregadíssims, pacifistes històrics i gent d'esquerra en general. Em penso que no hauria de sorprendre, sobretot si considerem la brutalitat de la invasió, la cruesa de les imatges que ens han arribat i si entenem la càrrega històrica que conté el conflicte i la dimensió simbòlica i identitària que Palestina ha adquirit entre els àrabs i a tot el món musulmà. I no obstant això ha sorprès i, en molts casos, també ha neguitejat. Em diuen que, de fet, aquestes manifestacions que pretenien convocar la nostra solidaritat amb la causa Palestina és probable que l'hagin frenat, que hagin fet créixer els recels i provocat l'efecte contrari. Deu ser una paradoxa, en efecte, però en tot cas no és una paradoxa insòlita. El mateix atac de l'exèrcit hebreu es justificava per la necessitat de combatre Hamas i ja ho veuen: n'ha sortit reforçada. I no ho dic perquè s'hagin autoproclamat victoriosos per haver resistit heroicament, ja que, de fet, aquests rebregaments de la realitat també els fan els nostres partits polítics després de les eleccions amb independència dels resultats, o els diaris i les emissores cada vegada que es coneixen les dades de l'últim Estudi General de Mitjans. Ho esmento perquè, segons sembla, en les darreres enquestes les simpaties per aquesta organització s'han incrementat i no únicament a Gaza, sinó també a Cisjordània. Ara, diuen que guanyaria les eleccions folgadamente en una i altra banda. Com ho de-

La manifestació de dissabte passat a Girona. / LLUÍS SERRAT

uen veure els que relativitzaven la massacre i disculpaven Israel advertint-nos de la naturalesa perversa dels seus enemics, del seu puritanisme i rigor fanàtic? Pensen potser que cal perseverar en els bombardeigs fins anorrear-los? De veritat creuen que es pot combatre l'odi atiant-lo? No va passar alguna cosa semblant al Líban amb Hezbollah? O a l'Iraq amb aquella invasió que pretenia iniciar la gran batalla final contra el terrorisme islàmic i que no ha fet sinó reforçar-lo, globalitzar-lo i fins i tot, des de segons quins indrets i perspectives, legitimar-lo? No ha estat justament la mala grapa de les pressions occidentals la que ha facilitat les victòries conservadores a l'Iran? No sé si deuen ser alguns dels efectes del nostre desconeixement de les

dualitats o, com dirien els partidaris de les savieses orientals, del yin i el yang i de les forces aparentment oposades però complementàries que bateguen a l'interior de totes les coses; o de tot allò tan dens de la dialèctica i de la unitat de contraris; o senzillament de la ruqueria que guia les nostres vides. O potser d'una dinàmica que qui la promou en coneix perfectament els mecanismes i les conseqüències i que persegueix altres objectius que res tenen a veure amb allò que afirmen combatre. El xoc de civilitzacions s'alimenta proclamant-lo, animant-nos a ocupar la nostra trinxera i ocultant que amb barba o sense, amb rastes o mocador, amb gel·laba o corbata, a tots ens uneix, com a mínim, les ganes de veure sortir el sol.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Tots som Loman

Ahir es va estrenar al Municipal de Girona *Mort d'un viatjant*. D'aquí a una setmana serà al Lliure. Diguem-ho d'entrada: és una absoluta delícia. Hi veuran, entre d'altres coses, una de les més afinades interpretacions, un actor en estat de gràcia, un *tour de force* de quasi tres hores en el qual Jordi Boixaderas, sense cap efectisme, sense grandiloqüència ni afectació, a la justa ratlla de l'emoció, és capaç de fer corpòria la tragèdia desolada de l'home contemporani. *Mort d'un viatjant* és exactament això: «una tragèdia emmarcada en una estructura moderna», com diu Gas, responsable d'un muntatge que és alhora fidelíssim amb el grau de versemblança que demana el text i agosarat amb el perfum d'onirisme que es desprèn del malestar profund que afecta Willy Loman, el viatjant que viu a Nova York amb la seva dona Linda i els fills Biff i Happy. Molts hi veuran una peça ben actual, perquè ho és. Seixanta anys després, els maldecaps de la persona normal, que vol prosperar amb normalitat i ser normalment feliç, són els mateixos que el 1949. Hipoteques que costen de pagar i que, quan s'han pagat, són el testimoni d'una vida que ha fugit. Precarietat laboral, atur, delinqüència per subsistir, manca de somnis o somnis frustrats, realitats amargues... Molts hi veuran tot això, però la peça de Miller és molt més. És el retrat, primer pausat i després exaltat, del perdedor, de qui es va equivocar en prendre una drecera, de l'home que s'enfronta als seus fantasmes, d'aquell que, havent de ser idealista perquè forma part de l'ofici, no pot sinó reconèixer, al final, la seva colossal desfeta. Boixaderas, amb una lleu inflexió de veu, amb un moviment de cap, és capaç de reflectir aquest procés de destrucció lenta i persistent. La seva actuació és un recital. Un duo, en realitat, amb una Rosa Renom fantàstica, dolça i abnegada, potser ignorant de la foscor que els atrapa. L'escena d'ells dos a casa, esmorzant, davant d'un matí que sembla l'antesala de la felicitat i que no és sinó la premonició de la mort, és, sincerament, la millor escena de teatre que he vist en molt de temps.

Teatre Borràs

"Podria convertir-se en la nueva comedia del año (...)"
Santiago Fondevila
La Vanguardia

La nova comèdia de Jordi Galceran
dirigit per Josep Maria Mestre

Cancun

FERRAN RANE LLUISA CASTELL TONI SEVILLA LLUISA MALLOL

www.elpunt.cat

rebaixes **Stein**

articles de pell

descomptes fins al **50%**

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

és nou

col.lecció de pots hermètics

és al Carrer Nou de GIRONA

cal rei

coses de casa
www.calrei.com

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AÏLLAMENT I DURABILITAT
MENOR MANTENIMENT

ORMETAL

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó
FORNELLS DE LA SELVA

972 47 61 27
www.ormetal.es